

Vážení a milí priatelia Slovenských inštitútov,

rada by som touto cestou pozdravila všetkých čitateľov eBulletinu,

ktorý sa už u Vás udomácnil - aspoň v to verím ☺.

Minulý rok 2020 začali všetky slovenské inštitúty vydávať tento pravidelný magazín, a to v súvislosti s nástupom pandémie, ktorá vypukla po celom svete a nechceli sme s Vami, našimi drahými priateľmi, stratiť kontakt. eBulletin Vám má predstaviť a priblížiť Slovensko z viacerých strán. Každý riaditeľ predstavuje našu krajinu rôznym spôsobom, majú v tomto voľnú ruku a ja im touto cestou za ich kreatívnu aktivitu ďakujem.

Rok 2020 nám priniesol veľa negatív, hlavne v oblasti reálnej - kontaktnej prezentácie kultúry, umenia a školstva, zapísal sa do našich životov a podpísal sa tak, že naň nezabudneme. Nádej nám však dáva blížiacu sa možnosť návratu do sveta plného emócií, pocitov a túžob, ktoré v nás práve kultúra a umenie môžu vyvolať.

Slovenské inštitúty, ktoré patria pod Odbor kultúrnej diplomacie Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky prešli svojou prácou, do doteraz jediného možného sveta, do sveta informačných technológií a prostredníctvom počítačov Vám dokážeme priblížiť nepriblížiteľné... aspoň doteraz sme si to mysleli. Ale, keď sa chce, tak sa cesta nájde a veľa sa spraviť dá...

Pandémia a uzavretie sa trochu viac do seba, nám umožnili nahliadnuť aj do takých kútov našej duše, na ktoré sme možno menej mysleli. A to je asi jediné pozitívum, ktoré by sme si z tohto zvláštneho obdobia mohli a mali odnieť.

Úlohou slovenských inštitútov bolo a stále je, spríjemniť Vám chvíle niečím zaujímavým alebo aj poučným alebo jednoducho iba príjemným. Medzi úlohy patria nielen realizácia prezentačných projektov v oblasti umenia a kultúry, ale aj v oblasti školstva, vedy, techniky a dôležitou časťou je aj spolupráca s krajanmi. Preto sú napríklad aj eBulletinu vydávané dvojjazyčne a preto, ak máte záujem, je možné prostredníctvom slovenského inštitútu prihlásiť sa na výuku slovenského jazyka a podobne. Možností je viac a my sme tu pre Vás.

Vážení a milí priatelia Slovenských inštitútov,

ak máte nejaké prania v oblastiach, ktoré pokrýva slovenský inštitút a ktoré Vám vieme splniť, prosím, obráťte sa priamo na riaditeľa slovenského inštitútu vo Vašej krajine a podelte sa o kreatívne idey, budú sa tešiť.

Dovoľte mi popriať Vám v roku 2021 veľa zdravia a šťastia a čo najviac príjemných chvíľ, napríklad aj pričítaní eBulletinu.

S úctou

Jana Tomková

riaditeľka

Odbor kultúrnej diplomacie

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

MINISTERSTVO

**ZAHRANIČNÝCH VECÍ
A EURÓPSKÝCH ZÁLEŽITOSTÍ
SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

VIANOČNÝ KONCERT

– Ján Jendrichovský a jeho Priatelia

Dňa 18. decembra 2020 sa na facebookových stránkach Slovenského inštitútu vo Varšave uskutočnil vianočný koncert v podaní Jána Jendrichovského a jeho Priateľov. Koncert sa odohral na Slovensku v krásnom areáli Ľubovnianskeho skanzenu pod tamojším hradom. Umelci zahrali a zaspievali najznámejšie slovenské vianočné piesne ako napríklad „Hej Bačo, Bačo“, „Nová Radosť“ či „Goraľu“, ktorá je, ako podotkol samotný Ján Jendrichovský známa po obidvoch stranách Tatier. Umelci ukázali pestrosť slovenských folklórnych piesní, keďže ukázali príklady skladieb nielen v spisovnom slovenskom jazyku, ale taktiež v rôznych nárečiach, ako sú napríklad goraľčina, alebo šariština.

Protipandémické opatrenia nám tento rok nedovolili organizovať stretnutie v priestoroch Slovenského inštitútu vo Varšave, ale práve vďaka on-line koncertu sme mohli cítiť atmosféru Vianoc a to priamo zo Slovenska. Umelec Ján Jendrichovský to zhrnul týmito slovami: „Keďže sa nemôžeme stretnúť osobne u Vás vo Varšave, musí vianočný koncert prebehnúť takto - na diaľku. Prijmite ho prosím s otvoreným srdcom, akoby sme stáli iba zopár metrov od Vás, prijmite ho ako srdečný pozdrav zo Slovenska a v hmlistých časoch ktoré prežívame do tretice prijmite ho ako poukázanie na najdôležitejšiu udalosť týchto dní, ktorou je u nás rovnako aj u Vás spomienka na narodenie Božieho syna“.

INSTITUT SŁOWACKI
W WARSZAWIE

Instytut Słowacki
w Warszawie

zaprasza na

**Koncert
bożonarodzeniowy**

**JÁNA JENDRICHOVSKIEGO
I JEGO PRZYJACIÓŁ**

18 grudnia 2020 (piątek)
o godz. 18:00

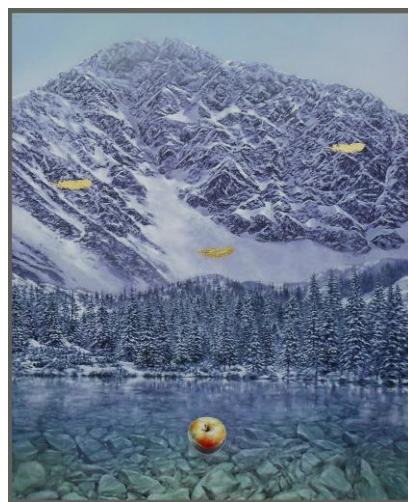
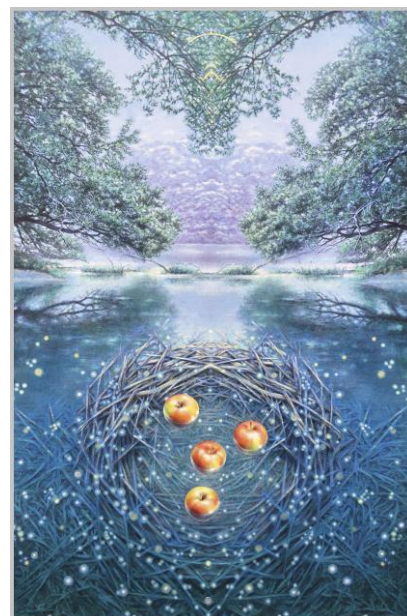
NA FACEBOOKU
Instytutu Słowackiego w Warszawie

Portrét umelca – Braňo Jánoš

Braňo Jánoš sa narodil 12. augusta 1963 v Banskej Štiavnici. Vyštudoval Strednú umelecko – priemyselnú školu v Kremnici (SUPŠ), kde od svojich profesorov získal kvalitné, klasické výtvarné vzdelanie. Kreslenie, anatómia, modelovanie a históriu umenia.

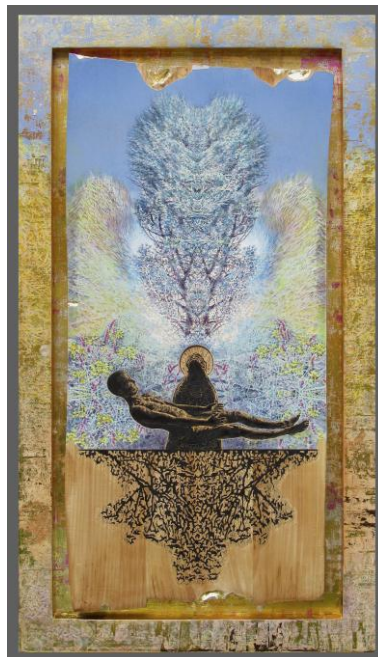
Po štúdiách pracoval na Oravskom hrade ako reštaurátor. Mal šťastie na ľudí, ktorí sa s ním ochotne podelili o svoje zručnosti. Záujem o históriu a krajinu bez kompromisov, ho priviedli až na sever Slovenska. Na Oravu. Priamo pod Choč (1611 m.n.m). Pod kopec, ktorý mu so svojimi kamennými roklinami, kde nezasvieti po celý rok slnko, strmými zrázmi a hlbokými lesmi aj s ich obyvateľmi, poskytuje nekonečné množstvo výtvarných námetov. A tiež podnetov k zamysleniu. Vidieť medvedicu s mláďatami, alebo zažiť vlčicu, ako učí mladého vlka loviť, je pre umelca vždy až mysterióznym zážitkom.

Kopce a historické mestá majú až prekvapivo veľa spoločného. Vo fujavici, daždi a snehu, zahalené hmlou a tmou, vedia vnímavému pozorovateľovi poodhaliť svoju pravú tvár. Autor vstupujúc do ich vnútra, sa snaží čo najlepšie splynúť s okolím. Nerušiť. Keď sa tak stane, tak zážitok z kreslenia, alebo maľovania je dokonalý.

Braňo Jánoš sa vo svojej tvorbe dlhodobo venuje viacerým témam. Krajinu sa snaží zachytiť čo najautentickejšie. Kreslí v páľave, aj v zime, keď do tušu musí pridať soľ, aby nezamrzal. V daždi, keď sa perokresba mení na akvarel a sneh postupne zakrýva poslednú nakreslenú čiarku. Je to pre neho vždy zaujímavé dobrodružstvo, aj keď často vykupené omrzlinami.

Ďalšou veľkou témou autora je portrét. Portrétuje (nielen) ľudí za ktorými je silný príbeh. Príbeh, ktorý už začal a umelec sa ho snaží dorozprávať. Alebo ho zasadiť do úplne nových reálií. Iných v akých vznikal. Preto *Pani B.* stojí v popredí fresky z banskoštiavnickej kalvárie a pastier *Milan* zo *Zázrivej išiel do lesa, aby seba našiel*. A preto sú údenáče jeho kamaráti.

Ťažiskom tvorby Braňa Jánoša je maľba. Hlavne maľba na dreve. Prevedená „staromajstrovskou“ technikou, ktorá sa používala na gotických tabuľových maľbách. Má rád tento technologicky a časovo náročný proces, ktorý sa začína už niekoľko rokov predtým, ako sa štetec dotkne povrchu drevenej dosky. Zahŕňa pílenie, sušenie a spájanie dreva. Keď je drevená plocha pripravená, nasleduje postupné vrstvenie plavenej kriedy, rozpustenej v želatíne. Príprava kvalitného podkladu si vyžaduje trezivosť a rozhoduje o trvácnosti maľby. Každý podklad má svoje špecifiká. Pod kresbu si autor pripravuje iný, ako pod akvarel, maľbu alebo pod zlátenie. Pre autora je to vždy hra, na ktorú sa teší a ktorá, po niekoľkomesačnej práci na maľbe, končí nanosením záverečného – damarového laku.

Autor rád pozoruje svoje obrazy, ako sa vďaka svetlu menia. Od tajomných ešte neprebádaných svetov až po žiariaci vesmír, plný „lišovských“ hrušiek. Sú pre neho listami v kronike, ale aj istotou, že je ešte kam kráčať a čo objavovať.